

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 1 năm 2017

Số 325

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Người tu muốn kiểm soát tất cả tại sao ?
2. Người tu cần kính trọng đường lối tự hành hay không ?
3. Tu thực hành mà không chịu sửa có hữu ích gì không ?
4. Thương mình thì phải thương làm sao ?
5. Muốn chọn hội trường tốt thì phải chọn loại người nào mới đúng ?
6. Hướng tâm không thật có lợi ích gì không ?
7. Mưu sự không thành vậy tại ai ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 29/03/99 8 : 50 AM 1) Hỏi: Người tu muốn kiểm soát tất cả tại sao ? Đáp: Thưa người tu thiếu khiêm nhường độc tài muốn kiểm soát tất cả tạo tội cho chính mình tưởng lầm là mình hay. Kệ : Học một ngành nghề trí tưởng mình Đầu dè quân trí chưa rõ mình Tưởng ai cũng thích tình gieo động Tạo loạn không hay tự hại mình.	Monaco, 30/03/99 5 : 00 AM 2) Hỏi: Người tu cần kính trọng đường lối tự hành hay không ? Đáp: Thưa người tu rất cần đường lối của chính mình đang hành, rất cần thiết cho tâm lẫn thân, không nên nghe chuyện thị phi ở ngoài tai. Kệ : Thực hành chất phác tiến thân tùy Chẳng có làm than chẳng ngại nghi Tiến hóa tùy duyên Trời tận độ Thực hành chất phác chẳng cần nghi.
Monaco, 31/03/99 4 : 50 AM 3) Hỏi: Tu thực hành mà không chịu sửa có hữu ích gì không ? Đáp: Tu thực hành mà không chịu sửa, nuôi dưỡng tánh hư tật xấu, chuyên môn vạch lá tìm sâu, khơi dậy và xách động chuyện đời, hoàn toàn không hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ : Dấy động tầm lum khó học hiền Tạo mê tưởng thật lại không yên Tình thâm tan vỡ tăng lòng động Chẳng ai ủng hộ tự mình riêng.	Monaco, 01/04/99 4 : 35 AM 4) Hỏi: Thương mình thì phải thương làm sao ? Đáp: Muốn thương mình thì phải tu thân sửa mình không nên động hay lợi dụng người khác, không lợi và để ra nhiều chuyện không hay cho chính mình. Kệ : Tọc mạch thêm lo khổ chính mình Tâm linh không tiến khổ tâm mình Tánh tình không đổi gieo loạn động Khổ hạnh không tu muốn giao tình.
Monaco, 02/04/99 1 : 30 AM 5) Hỏi: Muốn chọn hội trưởng tốt thì phải chọn loại người nào mới đúng ? Đáp: Thưa muốn chọn hội trưởng phục vụ tốt thì phải chọn loại người tu thiện và dứt khoát, có đạo đức và tinh thần phục vụ cho chung. Kệ : Chọn người đạo đức giúp nhơn sanh Quý tướng trời cao tự thực hành Giải tiến tâm linh giải nghiệp lực Thành tâm phục vụ ý chung hành.	Monaco, 03/04/99 3 : 20 AM 6) Hỏi: Hướng tâm không thật có lợi ích gì không ? Đáp: Hướng tâm không thật, chỉ có lợi dụng mà thôi không có lợi ích gì cả. Ngoại trừ thật tâm và thật tình thì mới gặt hái được sự lợi ích mà thôi. Kệ : Thơ ngây nịnh bợ chẳng thành lời Cầu nguyện không xong khó nghỉ ngơi Nghiệp lực gieo trồng không gỡ được Bình tâm thực hiện rõ chơn lời.
Monaco, 04/04/99 6 : 05 AM 7) Hỏi: Mưu sự không thành vậy tại ai ? Đáp: Thưa mưu sự không thành tại chính mình. Kệ : Không giác chưa minh thấu tiến trình Gieo họa cho mình thêm loạn động Nhờ ai cứu mình vượt tâm nghiệp Thành tâm tu luyện tránh âm hình.	

MẪU ÁI 40

*Khuyên con nhẫn nhủ đôi lời
Tình thương sử dụng ở đời mới yên
Chớ nên tham hận gây phiền
Duyên lành Phật độ tùy duyên đôi tình.*

Muốn được sự thương mến của người khác, ta nên đặt tình thương đi trước mọi hành động, buông bỏ tất cả những sự đố kỵ và phức tạp, thì mới nhận xét được sự huyền diệu của tấm lòng từ bi.

*Đấu tranh chớ vội găng ghi
Tình thương trên hết tùy nghi sử dụng
Tranh đua khổ cực thêm khùng
Chính mình là kẻ cuối cùng sửa sai.*

Con người đang sống trong phạm giới, khó mà hiểu được kết quả của sự sai lầm trong lúc hành động mới bộc phát, cho nên luôn luôn tự ăn năn vào giờ chót và tự nguyện sửa sai ở ngày mai.

*Đâu dè thảm cảnh bị ai
Cuốn lôi lôi cuốn khó gài nội tâm
Lắm khi bức tức âm thầm
Tự lo biện hộ càng lầm càng sai.*

Ở đời này mà không chịu tự chọn một con đường tự tu và tự giải thoát, thì những sự phức tạp sẽ luôn luôn xâm nhập và hoành hành trong trí óc của chúng ta.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 22/8/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

TỪ QUANG KHAI TIẾN

Kể từ tháng 05-1993 cho đến nay, bộ đầu tôi lúc nào cũng nghe mát mẻ dễ chịu. Trong bất cứ thời gian nào, dù cho tiết trời nóng hay lạnh, nắng hay mưa, sự mát mẻ vẫn thường xuyên sinh hoạt trên bộ đầu của tôi (24/24).

Nơi thanh điển mát mẻ hoạt động nhiều nhất là khu vực phía trước của bộ đầu, tức là từ trung tim bộ đầu Hà-đào-thành chạy dài xuống trung tim chơn mây Ấn-đường. Càng ngày điển càng lan rộng ra khắp bộ đầu, và cường độ của nó cũng càng ngày càng gia tăng.

Sự mát mẻ bộ đầu thường xuyên là thành quả sau cùng mà tôi đã đạt được hiện giờ qua công phu tu tập của mình. Với sự kiên trì hành luyện thiền theo PLVV một thời gian dài, bộ đầu tôi đã khai mở, từ chỗ sơ khởi là một lỗ nhỏ ở trung tim Hà-đào-thành (trong năm đầu tiên 1981) cho đến khai mở rộng toàn diện (như hiện nay 1993). Nhờ sự khai mở này, bộ đầu tôi thừa tiếp Thanh khí điển từ bên trên Thiên không hỗ trợ; do đó mới cảm nhận được sự thanh nhẹ và mát mẻ. Và cũng nhờ sự thanh nhẹ, mát mẻ này mà tâm tư tôi càng ngày càng ổn định hơn, sự nặng trước cũng càng ngày càng mất sức tác dụng đối với bản thể tôi. Nói một cách khác, khả năng chịu đựng và giải trước của tôi càng ngày càng nhanh và mạnh.

Ví dụ, ngày xưa, khi cái trước, bệnh bên ngoài xâm nhập vào bản thể tôi, tôi phải mất một thời gian khá lâu mới có thể giải nó ra được. Chính vì điểm này mà tôi có thể cảm nhận được rõ ràng, chính xác người đối diện với mình đau ở đâu, hoặc biết được tầng số điển của người huynh đệ mình nằm ở chỗ nào trong bản thể của họ. Nhưng hiện giờ do bộ đầu mở nhiều; đồng thời điển thường rút, trụ và chuyển giải trên đó, nên tôi không còn cảm nhận chính xác qua bản thể của mình nữa (mà hiện giờ tôi chỉ cảm

thức sự thanh trước bên ngoài qua “trực giác tâm linh”); bởi vì các bệnh, trước của người đối diện, khi được hút sang cơ thể tôi, nó liền được chuyển rút ngay lên bộ đầu để rồi được giải ra ngoài, chứ không còn trụ lại ở dưới cơ thể như trước.

Nhờ sự chuyển giải cấp tốc này, ta sẽ không còn bị khổ sở vì trước bên ngoài tấn công, và do đó cũng không còn thấy sợ hãi hay tránh né nó nữa. Khi năng lực còn yếu, ta sẽ dễ bị trước tà bên ngoài lôi cuốn hoặc hành hạ, nhưng khi ta vững vàng công lực, ta chẳng những không còn bị nó áp đảo mà ngược lại ta có thể giúp người khác thoát khỏi đau khổ do trước gây ra. Và cũng nhờ đạt được khả năng khai thông cõi mở thanh nhẹ này, ta mới hiểu và cảm thông với các huynh đệ mới tu hoặc các huynh đệ còn yếu kém năng lực về sự sợ hãi hoặc tránh né trước của họ, đối với ngoại cảnh hoặc với những người khác.

Sự chấp trước và mê thanh đối với trình độ chưa mở bộ đầu và chưa trụ được điển lên trên bộ đầu cũng là lẽ tự nhiên đối với một hành giả tu thiền Vô Vi. Và sự phá mê phá chấp cũng chỉ thực sự có được khi nào ta đã đạt được sự khai thông bộ đầu và thăng hoa luồng điển của mình lên tới thượng điểm của Tiểu Thiên Địa, và thừa tiếp Thanh Khí Điển ở bên ngoài của Càn Khôn Vũ Trụ.

Và cũng chỉ đến lúc bấy giờ, ta mới có thể đạt được hòa cảm thật sự với mọi nơi mọi giới; đến lớn hòa lớn, đến nhỏ hòa nhỏ; gặp thanh hòa thanh, gặp trước hòa trước, theo đúng tinh thần Nhẫn Hòa mà Đức Thầy đã từng khuyên dạy. Đức Thầy cũng đã có lần nhấn mạnh để nhắc nhở tất cả HĐTM trong PLVV chúng ta, những đứa con còn yếu kém của Người, thấy rõ thực chất khả năng của mình :

“... Thức hòa đồng chưa mở, nên các bạn còn sợ con ma, con quỷ; khi thức hòa đồng mở rồi, các

bạn mới thấy chính ta cũng là con ma con quỷ và chỉ còn biết quay về để lo tu sửa lấy mình...”.

Hiện tại, tôi chỉ hưởng được một phần nào nhỏ nhoi của cái gọi là “Thừa Tiếp Thanh Khí Điển” của Trời Phật và của Vô Vi Bề Trên; cũng như chỉ mới khai mở được một phần nào “Thức Hòa Đồng” theo như lời dạy của Đức Thầy. Tuy nhiên, nhờ nó mà tôi ít nhiều hiểu được sự quý báu của con đường tu hành theo PLVVKHHBPP hiện giờ của mình, và tôi thề nguyện sẽ cố gắng không ngừng để tiến lên những Vinh Quang Thánh Thiện mà Bề Trên Trời Phật, cũng như Tổ Thầy sẽ luôn ân ban cho tôi qua

công năng chuyên cần bền bỉ học hỏi và hành luyện của chính mình.

(Mai Chát, 1002)

~ oOo ~

TỪ bi Trời Phật độ nhơn sanh
QUANG chiếu điển thanh dạy pháp hành
KHAI mở Chơn Tâm tự phát triển
TIẾN về Thượng cội bái CHA lành.
(Thiền Đăng, 15:45’ – 05/07/2011)

ĐỀ NGHỊ CÁCH CHÀO KÍNH

Vô Vi rất tự do, không gò bó cách xưng hô. Vì cả 3 cõi đều hiện diện tại Đại Hội, chúng ta nên chào kính các vị Bề Trên như thế nào mới đủ lễ?

Sách Thiên Đàng Du Ký có nhắc đến Tam Thập Tam Thiên khi mô tả Tam Thanh và Ngũ Lão nhưng chỉ giới hạn các phong cảnh bên trong Thập Nhị Trùng Thiên. Hai phần này của Thiên Đàng có 4 vị Thượng Đế:

1. **Ngọc Hoàng** cai quản Khối Địa Tiên. Ngài cai quản sinh mệnh và tánh tình của con người qua Trung Tâm Sinh Lực Cá Nhân và Hồn 2 (*Vía bên ngoài*). Khi gia hạn cho một bạn đạo sống thêm, Đức Thầy sập thanh điển vào Trung Tâm Sinh Lực này. Còn muốn hỗ trợ bạn đạo tu hành, Đức Thầy mang Hồn 2 của người đó lên Trung Thiên.
2. **Huyền Huyền Thượng Nhân** tạo ra muôn loài (*Nhất Khí hóa Tam Thanh*).
3. **Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn** là Trung Tâm Sinh Lực của Càn Khôn Vũ Trụ.
4. **Thượng Đế Trung Thiên** là chủ các kho thanh điển cho các vị Phật sử dụng.

Vì Đại Hội là tổ chức trong đời nên cần niệm Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn (*bên vô*). Vì lễ, phải kính chào Đức Tổ Sư, Ngài là Hộ Pháp. Danh xưng của Ngài là “Cao Hữu Hiền, Cao Hộ Pháp” (*đh kỳ 1 năm 1982*).

Người chủ tọa đại hội là Đức Thầy, Ngài nhờ các vị Thiên Tiên, Địa Tiên giúp đỡ, giữ gìn trật tự. Khi gọi “Bề Trên” là trực tiếp hướng đến các vị này, điều này là không nên vì có thể làm rối loạn luồng thanh điển của bạn đạo. Danh xưng của Đức Thầy là “Vĩ Kiên Phật”.

Tôi đề nghị cách chào kính khi khai mạc đại hội như sau:

- Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn,
- Nam Mô Cao Hữu Hiền Hộ Pháp,
- Nam Mô Vĩ Kiên Phật.

Các bạn đạo khi lên tâm sự với Đức Thầy, có thể thân mật hơn:

- Kính thưa Đức Tổ Sư,
- Kính thưa Đức Thầy...

Danh xưng “ông 8” có lẽ nên bỏ đi vì không thể dùng để độ người mới (*phủ áo rách lên tượng Phật*)! Về phần Điều Tri Kim Mẫu thì càng nên bỏ bớt vì mình đã bỏ niệm danh Ngọc Hoàng ở Thánh Giới.

Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 9/1/2016

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ PHÁP

Toulouse, ngày 07/04/99

Đức Phật Thầy kính thương,

Con và Bà N vô cùng cảm động cùng đội ơn Đức Phật Thầy (ĐPT) khi nhận được thư của Người, trong lúc ĐPT bận biết bao nhiêu là công việc, vậy mà Người vẫn nhớ đến chúng con. Chúng con chẳng biết làm gì hơn là cuối xin ON TRÊN ban nhiều ân điển đến ĐPT, để Người được luôn luôn mạnh khỏe và chúng con tự hứa sẽ cố gắng tu học để làm Người vui, ngõ hầu được đền đáp lại một phần nào cái ơn nghĩa cao dày mà ĐPT đã ban bố cho chúng con.

Riêng phần con, con noi theo gương lành của ĐPT. Con đã vay Pháp nên tùy theo trình độ của con, con tuân tự trả Pháp. con biết đến đâu con chỉ dẫn tận tình cho những bạn đồng hành với con đến đó, khi họ gặp con, vì vậy những vị lớn tuổi hơn con hay bằng tuổi con, họ thực thi ba pháp quý này rất có kết quả. Tuy nhiên có một vị, người đó là ai thì con biết chắc ĐPT đã biết rồi. Con đã luôn luôn nhắc nhở từ khi con đến ở đây, là nên niệm Phật nhiều, phải có tinh thần tự chủ, tuyệt đối không cầu xin, van vái để được phù hộ, đó là những lời ĐPT luôn luôn nhắc nhở chúng ta. Nhưng rất tiếc con không thành công trong vụ này, con biết rằng con chưa đủ trình độ về điển quang để thuyết phục đối phương, hoặc hơn thế nữa, là biết đâu đó là bài học mà BẾ TRÊN đã dành cho vị đó.

ĐPT ơi! Khi con nhìn ánh mắt của Người qua cái nhìn của Người ban bố cho vị này, khi vị ấy lên đánh lễ Người trong buổi họp vừa qua tại Thonon-les-Bains, thì lòng con rung rức. Con đọc được trong ánh mắt ấy bao nhiêu là lời dạy dỗ, buồn, thương, cho nên con cảm xúc được bài thơ "Ánh Mắt Người Thương", con kính dâng lên ĐPT. Con liên tưởng đến 20 năm về trước, khi con vừa chấp chững vào Đạo, lúc đó con đã 48 tuổi đời, con chưa

biết Đạo là gì, chỉ thoáng hiểu cái nghĩa thông thường của Đạo trong sự giao dịch ở trường đời mà thôi, hiểu một cái nông cạn thì ngày đầu tiên con được duyên phước gặp ĐPT, và với ánh mắt cảm thương của Người đã làm hồn con nức nở, để rồi sau hơn 13 tháng theo chân Người qua bao trại tị nạn, con được nhìn thấy hạnh đức của Người qua sự nhịn nhục, nhẫn nại, từ bi, hỷ xả mà Người đã thể hiện qua những hành động cụ thể để con được hiểu thêm về Đạo, nhưng còn rất nhiều sự huyền bí cao siêu của đạo Pháp nữa mà con chưa có đủ trí để lãnh hội. Rồi thì một sáng tinh sương vào cuối năm 79, Người phải rời thủ đô Phi Luật Tân để đi định cư nơi miền giá lạnh - Quebec, Canada -, con và C. , hai chúng con đều quỳ dưới chân ĐPT, để nhận lãnh những lời giáo huấn, cho chúng con biết trước rằng, trong tương lai chúng con sẽ gặp nhiều hoàn cảnh chông gai, trở ngại, trên bước đường hành hương dài đằng đẳng, phải siêng năng hành pháp. Riêng phần con, Người có nhấn mạnh rằng : nếu con không tu, đời con còn khổ nữa, khi xuống địa ngục, nếu có gặp được Thầy, Thầy cũng làm lơ... và với ánh mắt vô cùng nghiêm nghị đã rung động hồn con, rồi tự đạo ấy đến nay, mỗi khi con sắp lơ là trong việc hành pháp vì gặp nghịch cảnh làm hao mòn sức lực, thì những ánh mắt từ diệu hiền, triều mến đến nghiêm khắc, dần dần hiện đến lôi con về thực tại và nung chí con, rồi thì con lại lần mò đi trong sự trả nghiệp quả, từ bao đời kiếp theo sát con cho đến kiếp này. Con nhờ được hưởng những ánh mắt thần diệu của ĐPT, mà hôm nay, ngồi viết đôi dòng kính dâng về ĐPT. Con cảm thông được với sự nhẹ nhàng của tâm hồn, con đứng vững với thể sự, với sợ hãi, với lo âu, hay : nay còn mai mất, đối với con, giờ đây cũng như không có gì quan trọng, mặc dù giặc già đang nổi lên từ phía ở Âu Châu. Có phải đây là Đạo không, thưa ĐPT?

Nếu phương tiện đến kịp cho con, thì trước hè này con sẽ dời một số đồ đạc cần thiết qua Nouméa.

Con sẽ ở Nouméa thời gian ngắn và mình con sẽ qua Úc trước, sau đó, các cháu sẽ qua sau, bằng mọi giá, như lời Người đã dạy con, còn không kịp thì con sẽ đi sau hè này. Con chỉ thừa vắn tắt nơi đây thôi, còn con đã trình với Người đủ cả chi tiết qua Điển-Tâm tương ứng trong đêm khuya thanh vắng. ĐPT trả lời cho con từng ly từng tí một, cũng như con đã được ở cạnh Người, đây là thật một cái Pháp Như-Ý, thật là đại phước cho con. Con đã được ĐPT độ cho con đi được một quãng đường rất dài trong việc hành PLVVKHHBPP.

Tiện đây con kính dân ĐPT bài thơ này. Con họa lại bài thơ Hằng-Hữu của Thắng. Con có gửi về Tập San Vô Vi, nhưng lâu quá con chưa thấy được đăng, có lẽ đã bị thất lạc, nên con gửi về, để ĐPT đọc cho vui.

Cuối thư con kính lời thăm Bà Tám cùng gia đình cô T, cô B và các bạn tháp tùng theo phái đoàn của ĐPT. Con xin chúc ĐPT cùng tất cả quý vị được thân tâm thường an lạc.

Kính thương,

Con,

XH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 22/04/99

XH,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 07/04/99 được biết được đang hồi tưởng lại việc xưa mà tự hiểu được đời là tạm. Sau sự thay đổi cực nhọc của tình đời đen bạc, con lại hiểu được sự mầu nhiệm của tình thương và đạo lý thâm sâu, từ nghịch đến thuận, chung quy cũng phải quy về điển giới, dứt khoát tu tâm dưỡng tánh, sửa mình là chính. Con sẽ trở về Nouméa trước khi đi Úc, từ từ mọi việc sẽ được yên, có chiến tranh thì sẽ có sự thay đổi, từ sự đau thương cho tới sự an bình, loài người phải gánh chịu. Trong lúc quả địa cầu đổi thay, nhưng tâm linh dứt khoát tu tiến là một, sẽ không còn động trong lúc thiên cơ chuyển, Đất Trời đã báo tin trong luật nhân quả sắp tới, hiểu được tâm mới yên, chấp nhận mà tiến hóa.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Vancouver, ngày 13 tháng 7 năm 1988

ĐỜI ĐẠO SONG TU

Tình thương khai triển khắp nơi nơi
Thuận ý khai thông lại nhớ trời
Hợp mặt anh em cùng chuyển thức
Khai thông ổn định học chơn lời.

Chơn lời đời đạo song tu
Gia đình hạnh phúc an du trong ngoài
Tự mình thức giấc học hoài
Giải mê phá chấp
Con thương con nhớ mẹ nhiều
Hai vai gánh nặng trăm điều do con
Mẹ ơi! Mẹ chớ mỗi mòn
Con lo giải nghiệp, hồn con thanh nhàn
Có ngày con phải tự bàn
Dứt đường vương vẩn, tâm an con về
Nơi nào lại quý hơn quê?
Thanh bình do mẹ giải mê cõi trần
Con tu nguyện góp một phần
Thực hành chơn chánh, mở tầng cảm giao
Thông minh sáng suốt tự dào
Giải mê phá chấp, bước vào càn khôn
Tình thương con mẹ trường tồn
Quy về một mối, ác ôn tiêu trừ
Nay con mang xác làm người
Lo tu sớm thức, vui cười về quê
Mẹ ơi! Con hẹn sẽ về!
Mẹ ơi! Con hẹn sẽ về!

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Ba Mươi Hai (tiếp theo)

NHÂN GIAN GỒM VẠN NHÀ NHẤT LÍ QUÁN THÔNG

DU KÝ THUẬT SỬ TÍCH NGÀN VẼ BAO LA

...
Thái Sinh: Thừa, lượng từ bi cùng đức khiêm nhường của ân sư vô cùng lớn lao.

Tế Phạt: Không dám, thầy chỉ mong sao mọi người theo đúng được lời khuyên, sự hướng dẫn của sách này, kẻ phạm lỗi chân thành sám hối, hồi tâm quay về nẻo thiện. Thánh nhân có dạy: “Người không phải Thánh ắt có lỗi lầm, song biết sửa đổi, đức thiện hẳn sẽ lớn lao” (*Nhân phi Thánh hiền, thực năng vô quá, tổ thác năng cải, thiện mặc đại yên*) và “Lãng tử hồi tâm vàng chẳng khác, mất dê lo sửa chuồng chẳng muộn nào” (*Lãng tử hồi đầu kim bất hoán, vong dương bổ lao do vị vãn*). Thành tâm sám hối sửa đổi lỗi lầm ắt sẽ tránh khỏi địa ngục, trở thành quý đỏi, sức sinh ác độc. Nếu tâm còn chất chứa tham sân, mưu đồ hành động phi nhân bất nghĩa hãy mau mau hồi tâm sám hối ăn năn, còn không tới lúc lao xuống vực thẳm hẳn là có hối hận cũng chẳng kịp nào. Khi đó thân bại danh liệt, tính nhơ, nhẹ thì thân thể mang đầy thương tích, nặng thì tan thịt nát xương, hoặc muôn kiếp chẳng thể đầu thai.

Người ta lúc thường phải tránh điều ác, lo làm điều thiện, bảo vệ đạo lý, gìn giữ luân thường, ngăn mặt không thẹn với lời thánh hiền rằng dạy, cúi đầu không sợ bàn dân thiên hạ, tự hỏi lòng thì thấy đã được yên vui. Nếu như chưa tu tính trời đạo lớn hẳn là cũng không thẹn là kẻ đầu đội trời chân đạp đất, đường đường chính chính, không thẹn là kẻ vô tư cách,

vô liêm sỉ, để cuối cùng tính linh còn được siêu thăng cõi trời, tránh khỏi bị đọa đày địa ngục.

Kẻ tiến bộ đương nhiên thành người hưởng đăng chính khí trời đất, đạt pháp xưa nay, nếu không minh tâm kiến tính thì cũng trở thành chính nhân quân tử, sống đời hiền lương, tương lai được làm thần phúc báo của ba cõi.

Kẻ tu đạo phải tẩy trừ ba cái độc là: thói quen, bệnh hoạn và tình dục, tương lai mới tránh khỏi bị đọa lạc xuống địa ngục tu-la.

Người đã lập được chân tâm, chân chí để tu đại đạo, đương nhiên phải truy cầu chân lý đạo đức chân tông để rồi thành thật tu luyện, thì hẳn là lúc sống ở đời không thẹn là Thánh Hiền Bồ Tát giả, để còn thay đời truyền đạo, tương lai được lên cõi trời, làm Thánh Hiền Tiên Phật muôn đời, đạt được quả vị “Thành đạo lên trời, danh để muôn đời, hương khói phụng thờ, ngàn thuở còn thơm”. Thầy chỉ ước mong người đời được như vậy thôi.

Thái Sinh: Thừa con tin rằng những điều thầy kì vọng đều ghi sâu tận đáy lòng mọi chúng sinh.

Tế Phạt: Thầy cũng hi vọng như vậy, bữa nay thời giờ đã trễ, sách viết tới đây, con đã chịu nhiều gian khổ, bây giờ con được nghỉ ngơi, phục hồi sức khỏe.

Thái Sinh: Cảm tạ những điều ân sư vừa khuyên nhủ.

Tế Phạt: Thầy cho con rõ một điều là bất cứ phương diện hành đạo hay phương diện hóa độ

đều phải như hoa sen gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn. Nên dù bị chửi mắng hay được tôn thờ, bị làm nhục hay được khen thưởng, bị bạc đãi hay được lợi lộc tâm chẳng hề động, được chẳng mừng, mất chẳng buồn, phải có thái độ xử sự là chửi không nhục, khen chẳng kiêu, một hành giả truyền pháp mẫu, truyền đạo lớn phải hàm dưỡng đức độ sâu dày, điều thầy trình bày với con bây giờ tương lai chắc chắn con sẽ gặp, chỉ sớm hay muộn mà thôi.

Thái Sinh: Thừa trí tuệ của con còn nông cạn nên những điều ân sư vừa chỉ giáo con xin ghi lòng tạc dạ.

Tế Phật: Hay lắm, công việc viết sách Nhân Gian Du Ký chấm dứt ở đây, thầy xin chúc toàn thể bạn đạo và đọc giả của Thánh Hiền Đường cùng tất cả chúng sinh, đường tương lai sáng lạng, trọn đời an nhiên tự tại. Thái Sinh hôn phách nhập thể xác.

